
Fra: Lindvig Enok Juul Osmundsen
Sendt: 16. februar 2012 10:29
Til: Kirkeministeren; 'debat@k.dk'
Emne: (hast) Åbent brev med spørgsmål til Kirkeminister Manu Sareen.

Kære Kirkeminister Manu Sareen.

I mit arbejde som sognepræst har jeg netop foretaget indberetning af en vielse i personregistrering, og fandt jo, som du ved at alle personer er registret køns defineret. Kvinde med lige slutciffer og mænd med ulige slutciffer. Da der er ved at blive udarbejdet en kønsneutral vielseslovgivning og tilhørende kønsneutralt vielsesritual, er mit spørgsmål om man så ikke bør gå hele vejen og så indføre kønsneutral personregistrering? Ellers sider vi jo og arbejder i et køns defineret samfund, men foretager et kunstspring når der er tale om vielser og ægteskab.

Dette elektroniske brev er som du kan se også sendt til Kristeligt Dagblad, med tanke på at det kan bringes som læserbrev i avisen.

Kærlig Hilsen
Lindvig Osmundsen
Sognepræst kbf. Bording-Christianshede pastorat.
Præstegårdsvej 6, 7441 Bording.
Telefon 86861051/ mobil nr. 23271001
email: lijo@km.dk

Fra: Finn Vejlgård
Sendt: 13. februar 2012 12:48
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) Hørings svar

Til kirkeministeriet!

Undertegnede har følgende bemærkninger til lovforslaget vedr. indgåelse af ægteskab mellem to personer af samme køn og præster ret til at nægte at medvirke:

Folkekirkepræster har siden 1922 haft ret til at nægte at medvirke ved vielse af fraskilte. Nu foreslås det så, at præster også får ret til at nægte at medvirke ved indgåelse af ægteskab mellem to personer af samme køn. Bør præster tildeles denne særlige ret? Hvorfor så ikke også det øvrige kirkepersonale? Er præsters samvittighed noget særligt og så specielt, at der skal tages ekstraordinære hensyn til denne? Jeg er i tvivl om det hensigtsmæssige i disse særregler. Egentlig bør det ikke være nødvendigt med en sådan fritagelsesparagraf. Vi har her i landet haft loven om registreret partnerskab siden 1989 og det er lykkeligvist i vort samfund udbredt accepteret ikke bare *at være* homoseksuel, men også *at leve* som sådan; også i et forpligtende parforhold med papir på hinanden.

Den nye ægteskabslov, som folketinget er på vej til at gennemføre, muliggør for bøsser og lesbiske at indgå deres ægteskab i kirken. Det er på tide, at vi i folkekirken får den mulighed. Men det vil samtidig også være en ny situation. Og da alle nye situationer kræver tid til tilvænning, ja så kan man jo overveje at lade præster have mulighed for at nægte medvirken. Og sådan bliver det jo nok, selv om det er og bliver vanskeligt at forstå for undertegnede, hvorfor der skal tages så meget hensyn til lige nøjagtig præstesamvittigheder! Men sådan gjorde man i 1922. Og så kan vi vel også gøre det i 2012 i hvert fald i en årrække.

Noget helt andet er så, om ikke tiden er kommet til at afskaffe præsters hævdvundne ret til at sige nej til at vie fraskilte. Bør den ikke ophøre, som det levn den er fra 1922? Det giver ingen mening i dag at håndhæve en sådan regel. Nogle præster henviser til bibelens ord som begrundelse for at sige nej. Men bibelens ord skal læses og fortolkes. Man kan ikke bare sige, at der står skrevet, og så slå andre folk i hovedet med bogstaverne. Nej bibelen og Jesu ord skal forstås i sammenhæng med evangeliets budskab. Gud er ikke en dømmende og hård Gud, men tilgivende. Evangeliet forbinder Gud med ny mulighed, med ny begyndelse.

Så afskaf den regel. Det siges, at der angiveligt er ca. 80 præster her i landet, der benytter sig af den - ud af over 2.000! Det er en forsvindende lille del. Det mindretal bør der ikke længere tages hensyn til, men derimod til det store flertal – også i befolkningen.

Det være hermed anbefalet kirkeministeren ved lejlighed at se nærmere på disse forhold.

Med venlig hilsen
Finn Vejlgård
provst Valby-Vanløse provsti
Københavns stift

Fra: Mia Rahr Jacobsen
Sendt: 22. februar 2012 11:57
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) høringsvar vdr. nyt vielsesritual

Ligestillings- og kirkeminister Manu Sareen
Social- og integrationsminister Karen Hækkerup

Vedr. Forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om rettens pleje og ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn) og forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn).

Kære ligestillings- og kirkeminister Manu Sareen og social- og integrationsminister Karen Hækkerup

Vi vil i CIC-Copenhagen Inclusive Churches gerne takke for de to lovforslag, som vi hilser hjerteligt velkomne. Over hele verden diskuteres homoseksuelles retsstilling. Danmark var først med det kontroversielle forslag om registrerede partnerskaber. Og det er dejligt, at vi nu også er ved at komme i omdrejningshøjde på det kirkelige område.

CIC er en økumenisk gruppe af præster og lægfolk, der jævnligt står for "regnbuegudstjenester" i Trinitatis Kirke. Gruppen opstod, da København var vært for World Outgames i 2009. Vi lavede åbnings- og afslutningsgudstjenester - og ikke mindst stod vi for den store og omdiskuterede velsignelsesgudstjeneste i Domkirken. Efterfølgende blev vi opfordret til fortsat at lave gudstjenester med fokus på homoseksualitet, tro og kirke. Vi har de sidste år bl.a. stået for den årlige Copenhagen Pride gudstjeneste. Vores arbejde tager udgangspunkt i det behov kristne bøsser og lesbiske har for at kunne opleve sig som en del af folkekirken. Og vi møder jævnligt mennesker, der ser den nye mulighed for at kunne blive gift i kirken som en invitation ind i dette kirkefællesskab.

Vi ser frem til biskoppernes ritualforslag.

Vi ser det som væsentligt, at der bliver ét fælles ritual, der ikke er afhængigt af køn.

Vi ønsker, at der i tilspørgslen bliver brugt "ægtehustru" og "ægtemand" – og ikke ordet "ægtefælle".

Desuden opfordrer vi kirkeministeriet til at sikre sig, at præsterne får mulighed for frit valg af bibeltekst i vielsesritualet. Præster har i dag frit tekstvalg ved begravelser, og den model vil også være at ønske for det nye ritual.

Endnu engang tak for disse lovforslag. De har stor betydning for folkekirkens fremtid.

Med venlig hilsen på vegne af CIC-Copenhagen Inclusive Churches

Lene Sjørup, Cand. Theol., Ph.D., præst

Mia Rahr Jacobsen, gadepræst ved Trinitatis Kirke

Viggo Julsgaard Jensen, sognepræst ved Husumvold Kirke

Flemming Pless, sognepræst ved Christianskirken

Mia Andersen, pensioneret præst fra Kirkesamfundet Metropolitan Community Church

Carina Wøhlk, hiv- og aidspræst i Københavns Stift

Februar 2012

Hørings svar.

Ang lovforslag om ægteskab i kirken for to personer af samme køn

.....

1) Jeg synes, det er godt, at regeringen har en intention om at ville fremsætte et sådant lovforslag.

En sådan mulighed kan efter min mening indføres i den Danske Folkekirke.

2) Men jeg bliver berørt og ked af det, når landets regering tager tilløb til at ville foreskrive og bestemme, hvilke ritualer der bør være i folkekirken. Det må bero på en menneskelig forglemmelse, at man mangler at inddrage relevant konsulentbistand fra teolog-side, med henblik på at afdække det mulige teologiske grundlag for en sådan lovgivning.

Jeg synes, det desværre er kommet til at gå for hurtigt med denne sag.

Jeg vil derfor meget henstille, at man melder ud, at nogle punkter mangler at blive belyst, forud for fremsættelse af lovforslaget. Det manglende kan let indhentes :

Det, der mangler:

1) Spørg teologerne: hvordan ser I spørgsmålet om dette lovforslag i lyset af kristendommen/ den kristne tro .

2) Af forskellige teologer vil der blive formuleret en teologisk holdning hertil. Der vil ikke være teologisk enighed. Nogle teologer er imod , nogle teologer er for.

(jfr fx Sognepræst i Tversted, Thomas Reinholdt Rasmussens kronik i Kristeligt Dagblad herom, et stykke yderst seriøst teologisk arbejde)

3) Med sidstnævnte vil således en teologisk holdning være formuleret, som lovforslaget legitimt kan grundes på, " indrekirke ligt" anskuet . Ikke en enigheds-holdning, men hvorom alting er, en holdning, i spektret, der også er en gyldig relevant seriøs teologisk holdning , idet den hviler på hovedhjørneste nen i kirken, kristendommen/Kristus.

Med Kirkeministeriets indhentning af ovenstående vil traditionen være holdt i hævd: **Den tradition på det lovgiver- mæssige område nemlig, at de nærmest involverede i en sag bliver set, og inddraget.**

Med venlig hilsen,

FRED OG ALT GODT

Anna Marie Bram Christensen,

sognepræst i Bistrup sogn , Hjørring

samt på Sygehus Vendsyssel, Hjørring.

PS: overvej at fremme brug af ordet **livsfæller**, - dette aldeles glimrende ord i nærværende sammenhæng !

Fra: Ehm Asger Ehmsen
Sendt: 22. februar 2012 23:59
Til: Kirkeministeriet
Emne: (LOPH)høring

Jeg vil gerne protestere mod den udvanding, der sker af ægteskabsbegrebet.

For omkring 50 år siden var homoseksualitet anset som kriminell handling. Det er ikke sådan mere, heldigvis. Men man er gået til den anden yderlighed. Nu er det en gave fra himlen på linje med parforholdet mellem mand og kvinde.

Det er gået meget hurtigt, alt for hurtigt, for vi ved end ikke engang, hvorfor det opstår, om det er arv eller uheldig miljøpåvirkning.

Hvordan man end vejer og drejer det, så indebærer homoseksualitet en upraktiskhed. Det udelukker bl. a., at man kan få børn sammen. Seksualiteten er vendt 180 grader mod sit eget køn. Kroppen er ikke designet til den form for seksualitet og man kan pådrage sig ubehagelige følgevirkninger. Og alligevel skal det hedde sig, at det er lige så godt.

Det er kun kærligheden, der betyder noget, hedder det og det er den man velsigner. Kroppen betyder ingenting. Det svarer til den græske og den hinduistiske opfattelse af kroppen som et hylster og det førte i oldtiden til to forskellige yderligheder, enten libertinisme eller askese. Enten den frie opfattelse af kroppen til prostitution og seksuel udnyttelse af unge teenagere, der var slaver eller askese i form af tilbagetrækthed fra verden.

Heroverfor den jødisk-kristne opfattelse af kroppen som et helligt tempel for ånden. Legemet skal ikke bruges til hvad som helst. Og specielt ikke prostitution.

Mennesket er skabt i Guds billede og derfor værdifuldt. Selv Kain må man ikke hævne sig på. Gudbilledligheden er stadigvæk intakt, trods alt.

Og som mand og kvinde skabte han dem. Og i den anden skabelsesberetning hedder det, at de bliver kød. Og det sidste tager Jesus op, da han konfronteres med spørgsmålet om skilsmisse af en hvilken om helst grund. Han går tilbage til grundbetydningen af skabelsen, at meningen med de to køn er, at når de bliver et kød, så skal de blive sammen. Han tager ikke stilling til det konkrete tilfælde, men tilkendegiver, hvad meningen er. Det er det, han går tilbage til. Derfor kan vi ikke have en velsignelse af skilsmissen i sig selv.

På lignende vis kan vi vanskeligt have vielse af homoseksuelle. Det går imod meningen med det som er kroppens udformning og det går imod muligheden for selv at få børn og danne familie.

Ægteskabet er meget skrøbeligt nu om dage. Det kan ikke være kirkens opgave yderligere at svække dets grundlag. Det vil blive svækket, især hvor den ene af parterne er biseksuel. Når det er sideordnet er der ikke så meget grund til at holde sammen som førhen, når det ene forhold kan være lige så godt som det andet og man skal leve efter sin natur, sådan som især den amerikanske filmindustri opfordrer til. Men det er ikke al slags kærlighed, der er lige god.

Mange overgreb bliver foretaget i kærlighedens navn. Især førhen blev mange helt unge, også heteroseksuelle, forført af meget ældre homoseksuelle mænd. Det påvirker et menneske, fordi kroppen husker. Jeg frygter, at vi vil se mere af det, når alt fremstår som lige godt.

På den anden side vil homoægteskaber måske lægge en dæmper på det, men jeg er bange for, at det bliver omvendt. Det bliver et modefænomen, at leve livet biseksuelt og det vil ikke være godt for ægteskabet mellem mand og kvinde. Vi har en udmærket ordning med partnerskabet. Det er den, vi skal beholde og ikke gå til yderligheder og devaluere ægteskabet.

Asger Ehmsen

Til Ministeriet for Ligestilling og Kirke
og Familiestyrelsen, Ankeafdelingen, Social- og Integrationsministeriet

Hørings svar vedrørende lovforslag til

lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn) samt lov om ændring af lov om ægteskabsindgåelse og opløsning af lov om rettens pleje og om ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn)

Nedenfor følger nogle bemærkninger, som jeg for egen regning har udfærdiget. Ud over disse bemærkninger, henviser jeg til de høringssvar, Menighedsfakultetet, Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse, Indre Missions bestyrelse samt Evangelisk-luthersk Netværk, har fremsendt, som jeg grundlæggende tilslutter mig, også i forkastelsen af udkastet til lovforslaget.

I regeringsgrundlaget "Et Danmark, der står sammen", oktober 2011, fremgår det blandt andet – og dette "blandt andet" nævnes specifikt i indledningen til bemærkninger til lovforslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning: "Regeringen vil give alle medlemmer af den danske folkekirke mulighed for at blive gift i kirken – uanset deres seksuelle orientering." Samme citat danner grundlag for *Bemærkninger til lovforslaget. Almindelige bemærkninger* i tilknytning til udkast til forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab.

I praksis foreslår regeringen mulighed for "ægteskab" mellem to af samme eller to af forskelligt køn. Det kan dog på ingen måde siges at fremgå klart af omtalte sætning i regeringsgrundlaget. Det er muligt, at regeringen tænker ordet "gift" som noget, der har med to mennesker at gøre, men det siges ikke. Det understreges udelukkende, at der efter regeringens opfattelse skal være mulighed for at blive gift i kirken *uanset seksuel orientering*. Bogstaveligt må det betyde, at der efter den citerede sætnings ordlyd kan være mulighed for mange forskellige former for "ægteskab", ikke kun mellem to af samme eller af to af forskelligt køn.

Når betydningen af ordet *ægteskab* af regeringen ændres til at betyde et lovbestemt samliv mellem to også af samme køn, må man spørge, med hvilken ret regeringen leger nydanner af et så grundlæggende ords betydning. Hvad forhindrer nogen i at tænke ægteskab som ramme for samliv mellem mere end en af hvert køn eller to af forskelligt køn? F.eks. to af det ene køn og en af det andet? Når jeg skriver dette, er det fordi regeringens forsøg på ændring af betydningen af ordet *ægteskab* lukker op for hvilken forståelse man end kunne tænke sig – når man først har forladt den forståelse af ægteskab som samliv mellem én mand og én kvinde, en forståelse som har været indlysende i al dansk lovgivning hidtil.

Derfor er formuleringen om at give mulighed for vielse *uanset seksuel orientering* uigennemtænkt, og derfor må lovforslaget forkastes.

Desuden henvises deri *Bemærkninger til lovforslaget. Almindelig bemærkninger* (i tilknytning til udkastet til forslag til lov om ændring af ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab) til regeringsgrundlaget "Et Danmark, der står sammen" til, at regeringen vil "undersøge yderligere tiltag i retningen af en kønsneutral ægteskabslovgivning". Jeg må på det bestemtteste afvise enhver tanke om "kønsneutralitet" i ægteskabslovgivningen. I følge 1. Mosebog skabte Gud mennesket som mand og kvinde, netop som enten mand eller kvinde, til samliv. Det står ved magt, og leg med ordet 'ægteskab' forbliver en leg, helt uværdig for et lands regering og lovgivere.

Jeg vil udtrykke min skarpeste protest mod en *regerings* forsøg på at omdefinere ægteskabet, som det sker i udkastet til lovforslaget. Der ligger en – muligvis uerkendt, men ikke af den grund mindre uhyggelig - totalitær tankegang i således at sætte sig til dommer over sproget og i dette tilfælde den bærende orden for et folk. "Menneske først, så kristen", sagde N.F.S. Grundtvig. Grundtvig sagde også, at mennesket ikke er nogen abekat, men det forekommer, at udkastet til lovforslaget netop skrider over fra det menneskelige til det naragtige ved uden videre at omdefinere ægteskabet. Over for denne u-menneskelige tankegang kæmper vise vistnok forgæves, men nu er det så sagt.

Johannes Glenthøj

Sognepræst i Samsø Pastorat, DPhil (Oxon), Præstegyden 5, Nordby, 8305 Samsø

Sognepræst
Ivan L. Jakobsen,
Kirkevej 7, Vinderød,
3300 Frederiksværk
Telefon 47 77 18 75
Mail: ILJA@KM.DK

Vinderød, 22.02.2012

Høringssvar vedr.

Høring om lovforslag om vielse af par af samme køn

Der findes næppe et rejsebureau, der vil sende turister til et land eller et område, hvis landet selv eller alt hvad der i rejsebeskrivelser eller lignende fraråder – ja nærmest forbyder folk at tage der til.

På samme måde mener jeg heller ikke, at vi skal være med til at gøre noget, som der ud fra Bibelen advares og "forbydes" imod.

Jeg tror, at der både bag ordene i Skabelsesberetningen i 1. Mosebog: *Og Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. Og Gud velsignede dem ...*

og i Jesu ord (Matthæus-evangeliet 19,4-6 samt Vielsesritualet): *Har I ikke læst, at Skaberens fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde. Hvad Gud har sammenføjet (mand og kvinde), må et menneske ikke adskille ...*

ligger noget meget dybt, som det ikke er tilrådeligt at gå i mod, - ligesom det ikke er tilrådeligt at rejse til – eller sende andre til lande, som der af myndighederne advares i mod at tage til.

Ja – det var blot et par strøtanker, - men altså for mig at se har vi ikke noget mandat til det, der nu fra norges side ønskes, - **og derfor må jeg advare mod indførelse af både et "velsignelsesritual" og et "vielsesritual" for 2 af samme køn.**

Og – så er Folkekirken ikke Folkets kirke, så det er Folke-flertallet, der bestemmer – men Guds, Jesu Kristi og Helligåndens kirke – som et tilbud, en gave til og for folket, - og det er noget helt andet !

Med venlig hilsen

Ivan L. Jakobsen

**Sognepræst
Frederiksværk-Vinderød**

Til Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Vedrørende: Udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

Hørings svar fra sognepræst Bjarne Hougaard, Hirtshals

Hvis det af Social- og Integrationsministeren fremsatte forslag om lov om ændring af lov om ægteskab m.v. skulle blive vedtaget af folketinget, ønsker jeg at præcisere at folkekirken som Evangelisk Luthersk kirke ikke kan medvirke til indgåelse af ægteskab mellem personer af samme køn.

Det er umuligt fordi, der ikke findes belæg for en sådan ordning i hverken de bibelske skrifter eller i kirkens bekendelsesskrifter. Tvært imod er det tydeligt ved gennemlæsning af den Augsburgske bekendelse, at den evangelisk lutherske forståelse af ægteskabet omfatter to personer af hver sit køn.

Dette er der argumenteret omfattende for i tidligere høringsrunder om samme emne. Derfor vil jeg indtrængende bede folketingets medlemmer om at undlade vedtagelsen af dette forslag, der griber ind i kirkens inderste anliggender og fastlægger en bestemt forståelse af ægteskabet i et autoriseret ritual, uden at der er gennemført overbevisende argumentation for et sådant rituals teologiske legitimation.

Hvis lovforslaget alligevel bliver vedtaget vil jeg pege på følgende punkter, som jeg mener skal iagttages.

1. Præsters ret til at fastholde det hidtidige syn på ægteskabet bør lovfæstes, således at der ikke sker indskrænkninger i præsternes forkyndelsesfrihed på ægteskabsområdet.
2. Præsters ret til, af teologiske grunde, at nægte at medvirke ved indgåelse af ægteskab mellem personer af samme køn bør fremgå tydeligt af ritualen enten som en fodnote eller som en præampel.
Der bør derfor også være to forskellige ritualer – det hidtidige, der gælder for to personer af hver sit køn, og et nyt ritual, der kun bruges ved to af samme køn.
3. I forbindelse med præsternes frihedsret, bør det tydeliggøres, at også provster og biskopper har samme ret. En provst eller en biskop bør ikke kunne pålægges at sørge for gennemførelsen af en vielse af to personer af samme køn, hvis det strider imod hans eller hendes samvittighed og teologiske overbevisning. Sker der ikke en sådan sikring af provsters og biskoppers frihed, vil det betyde en diskrimination af et bestemt teologisk syn, når det gælder muligheder for advancement i folkekirken. Endvidere bør det også være muligt at fritage det øvrige kirkepersonale for at medvirke ved vielse af to personer af samme køn, hvis det strider imod deres samvittighed.
4. Folkekirken grundlæggende enhed er det enkelte sogn, repræsenteret ved det valgte menighedsråd. Derfor bør det også være det enkelte menighedsråd, der i samråd med præsten skal vedtage om et nyt ritual skal tages i brug. Dette er tilfældet, når det gælder mindre ændringer i eksisterende liturgier, derfor bør det også være tilfældet, når der indføres ritualer, som afgørende vil ændre forståelsen af ægteskabet.

For at sikre folkekirkemedlemmers eventuelt kommende ret til at indgå ægteskab med en person af samme køn, kan kravet om tilknytning til en bestemt kirke eventuelt ophæves for dette rituals vedkommende.

Hvis forslaget vedtages vil det betyde, at vi for første gang i folkekirkens historie et ritual, som ikke alle bekræfter legitimiteten af. For alle andre ritualer gælder at folkekirkens præster og medlemmer har været uenige om den konkrete udformning og tekstvalg i ritualerne, og for enkelte ritualers vedkommende (vielsesritualet og ordinationsritualet) er der også uenighed om, hvem, der kan benytte ritualet (spørgsmålet om vielse af fraskilte og om kvinders adgang til ordination). Men alle er enige om, at kirken har brug for både vielsesritual, ordinationsritual og de andre ritualer.

Det er denne enighed, der nu brydes som følge af folketingets eventuelle vedtagelse af denne lov. Af mange vil det blive opfattet som skelsættende i ordets bogstaveligste forstand. Et skel, som vil betyde udmeldelse for nogle, og dalende engagement for andre.

Hirtshals d. 22. februar 2012

Bjarne Hougaard
Sognepræst

Til Social- og Integrationsministeriet

Vedr. Udkast til forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn)

Høringssvar

***fra sognepræst Bjarne Hougaard, Hirtshals
vedrørende:***

Jeg finder det betænkeligt at folketinget ved dette lovforslag ønsker grundlæggende at ændre ved forståelsen af begrebet ægteskab, og jeg frygter for de skadevirkninger det vil få i samfundet. Først og fremmest frygter jeg at den påtænkte lovgivning vil føre til større køns-usikkerhed for børn og unge, der vokser op i et samfund, hvor en ægtefælle ikke nødvendigvis er en person af modsatte køn.

Lovforslaget lægger op til en forståelse af ægteskabet som et kønsneutralt begreb, og dermed kan det være med til at skubbe både børn, unge og voksne ud i en stadig kamp for at finde sin rette seksualitet. Det har store og uoverskuelige, og så vidt jeg kan bedømme også ugennemtænkte, konsekvenser for den personlige og psykiske velbefindende.

Endvidere er jeg bekymret for den videre udvikling, når det gælder samfundets opfattelse af ægteskab. I regeringsgrundlaget "Et Danmark, der står sammen" står der "Regeringen vil give alle medlemmer af den danske folkekirke mulighed for at blive gift i kirken – uanset deres seksuelle orientering." – Dette kan bedst forstås sådan at også andre og nye former for ægteskaber kan forvente opbakning og legitimering fra regeringen og folketinget.

Endelig bør det gennemtænkes hvorvidt den påtænkte ændring af ægteskabslovgivning betyder en indskrænkning af friheden til at fastholde den hidtidige historiske forståelse af ægteskabet som den grundlæggende ordning for samlivet mellem en mand og en kvinde. Hvis folketinget vælger at vedtage ændringen, bør det således sikres at der fortsat er mulighed for at pædagoger, lærere, præster og alle andre, kan lade den hidtidige ægteskabsforståelse komme til orde i undervisning og samtale.

På baggrund af bl.a. dette, vil jeg opfordre folketinget til at undlade vedtagelse af det fremsatte lovforslag.

Hirtshals d. 22. februar 2012

Bjarne Hougaard
Sognepræst

Sognepræst Karsten Christensen Søndergade 2 7673 Harboøre
Tlf. 97834009 E-mail: kac@km.dk

Harboøre præstegaard den 8. marts 2012

Høringssvar angående:

- forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om rettens pleje og op-
hævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn) og
- forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebånds-
løsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn).

Jeg vil være ærlig og sige, at jeg betragter denne høringsfase som spil for galleriet.

Teologiske argumenter imod dette vil ikke ændre noget endsige standse det skred bort fra bibelsk kristentro som er ånden i disse lovudkast.

At der gives frihed, til at præster (og kirkebetjening!) kan undlade at medvirke ved disse bibelstridige handlinger betragter jeg som en selvfølge og en slatten gulerod, dersom det skulle være en form for 'imødekom-melse' af klassisk kristendom i Folkekirken.

Jeg tilslutter mig høringssvarene fra Dansk Bibel Institut og Indre Mission.

I frustration
Karsten Christensen
Sognepræst

København 21. februar 2012

**Ministeriet for Ligestilling og Kirke og
Social og Integrationsministeriet**

Høringssvar til:

- forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, lov om rettens pleje og ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn) og
- forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsiøsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn).

Jeg kan konstatere, at det iflg. Ministeren for Ligestilling og Kirke¹ allerede er besluttet, at to personer af samme køn kan indgå ægteskab i Folkekirken uanset at dette strider imod bibelsk kristendom. Jeg henstiller til, at alle ansatte i Folkekirken, i lighed med præsten, vil kunne undlade at medvirke ved vielse/kirkelig velsignelse af "ægteskab mellem to personer af samme køn".

¹<http://m.b.dk/article.pml?guid=18955337> Af: Michael Ørtz Christiansen, Berlingske Nyhedsbureau 20/02/2012 13:59 |

Jens Christian Raabjerg Larsen
Sognepræst, Kingo-Samuel Sogn
Nørrebro

Høringssvar fra sognepræst Herluf S. Christensen, Rørbæk-Grynderup-Stenild pastorat, vedrørende:

- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn)
- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

Som medlem af den danske folkekirke og som ansat sognepræst i folkekirken fremsender jeg hermed følgende synspunkter som høringssvar i forbindelse med de to ovennævnte lovforslag:

Det er afgørende for mit virke som sognepræst, at det er den evangelisk-lutherske kirke, der er den danske folkekirke. Det er ikke en hvilken som helst kirke med et hvilket som helst trosgrundlag. Den danske folkekirke har som evangelisk-luthersk kirke et grundlag og er bundet til dette grundlag, nemlig Bibelen og kirkens bekendelsesskrifter, og det kan ikke ændres af skiftende flertal i Folketinget. Folkekirkens ritualer er sammen med salmebogen en udmøntning af dette grundlag i folkekirkens daglige liv. Derfor skal der være overensstemmelse mellem folkekirkens ritualer og salmebog og kirkens eget grundlag eller fundament - og det har der været indtil nu.

Men når folkekirken og dens medlemmer med disse lovforslag, hvis de bliver vedtaget af Folketinget, bliver påtvunget en ny forståelse af ægteskabet som en ordning, der også omfatter to mennesker af samme køn, så vil det medføre ritualer, der ikke er i overensstemmelse med kirkens eget grundlag. Det er for mig at se tydeligt, at Bibelen og kirkens bekendelsesskrifter har en utvetydig forståelse af ægteskabet som et forhold mellem to personer af modsat køn. Derfor har kirken ikke mandat fra dets grundlag til at foretage vielse eller velsignelse af par af samme køn.

Det har været tydeligt i den offentlige debat, at der ikke er enighed i folkekirken om disse lovændringer og de ritualer, som de forventes at medføre – heller ikke blandt biskopperne. Ved en vedtagelse af disse lovforslag får folkekirken for første gang ritualer, vi ikke kan være fælles om, og som ikke har fuld tilslutning. Det vil skade folkekirkens troværdighed og sammenhængskraft og betyde en permanent splittelse i folkekirken. Det vil endvidere helt sikkert både nu og på længere sigt medføre et betydeligt antal udmeldelser af folkekirken især blandt de mest aktive medlemmer af folkekirken - og efter min vurdering langt flere udmeldelser end evt. indmeldelser som følge af lovændringerne. Det vil medføre yderligere problemer med at få tilstrækkeligt antal kandidater til menighedsrådene ved næste menighedsrådsvalg samt øge folkekirkens problemer med manglende gudstjenestedeltagere ved nogle af folkekirkens gudstjenester.

På baggrund af de synspunkter, jeg her har fremført, må jeg derfor fraråde, at forslaget om ændring af lov om ægteskabs indgåelse bliver vedtaget. Og dermed bortfalder så også behovet for at ændre lov om medlemskab af folkekirken.

Rørbæk, den 21. februar 2012

Herluf Steen Christensen

sognepræst

Aagade 17, Rørbæk, 9500 Hobro

Sognepræst Peter Fredensborg
Præstevang 1A,
7190 Billund

Billund, den 22. februar 2012

Ankestyrelsen,
Familierechtsafdelingen, og

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, og forslag til lov om ændring af lov om medlemskab, kirkelig betjening m.m.

Social- og Integrationsministeriet har den 18. januar 2012 sendt et forslag til lov om ændring af ægteskabsloven i høring. Parallelt hermed har Ministeriet for Ligestilling og Kirke sendt et forslag til lov om ændring af folkekirkens medlemskabslov i høring. Til disse lovforslag har jeg følgende bemærkninger:

Det bemærkes, at lovforslaget om ændring af ægteskabsloven lægger op til at lovens anvendelsesområde udvides til også at gælde ægteskab mellem to personer af samme køn. Der er på den ene side her tale om en sproglig udvidelse (nemlig at ordet "ægteskab" udvides til også at omfatte det registrerede partnerskab). På den anden side er der tale om en udvidelse af kirkelige rettigheder for personer af samme køn til at indgå ægteskab.

Ægteskabsbegrebet udvides sprogligt – og gøres principielt grænseløs

Det er blevet hævdet, at en udvidelse af det, et ord dækker over, med nødvendighed indebærer en indskrænkning af dets betydning. Vælger man således at udvide ordet "ægteskab" til at dække såvel par af samme køn som par af forskelligt køn, medfører dette, at ordets betydning må søges i det, der er fælles for disse to forhold. Det, der er specifikt for hvert af de to samlivsforhold, må således i sproget underordne sig det, der er fælles. Ikke for det: der kan givetvis være mange træk til fælles mellem det samkønnede og det kønspolære samlivsforhold som f.eks. venskab, omsorg, kærlighed og trofasthed. Men der er også klare forskelle. Først og fremmest den forskel, at den principielt naturlige evne til at stifte familie og leve som biologisk familie alene er forbeholdt det kønspolære samlivsforhold. Det er en forskel, der hverken er samfundsbestemt, kulturbestemt eller tidsbestemt. Den er biologisk bestemt. Der kræves en kvinde og en mand til at få børn og dermed til at stifte familie. Dét har hidtil været med til at definere hvad et ægteskab er. Ikke at børn og familiestiftelse er en *forudsætning* for et ægteskab, men omvendt: ægteskabet retter sig mod børn og familieliv og udgør en beskyttende ramme for det. Konkret og samfundsmæssigt.

Ægteskabsbegrebet i det omtalte lovændringsforslag ser således helt bort fra det specifikke for ægteskab af par af forskelligt køn, nemlig familielivet. Dermed anfægter man dels en helt traditionel ægteskabsforståelse og dels åbner man principielt set op for, at et væld af forskellige andre kærlighedsforhold også kan kaldes for ægteskab. For når ægteskabsbegrebet ikke er orienteret mod børn og

familieliv, hvad er så længere til hinder for et ægteskab mellem to brødre? Eller to søstre? Eller ægteskaber af biseksuel eller polyamorøs karakter? Eller... ?? Man kan i hvert fald med nogen ret spørge: er det blot af ren konvention, at disse forhold (endnu) ikke kan blive til ægteskaber?

Udvidelse af kirkelige rettigheder – og kirkelige frihedsordninger

Med loven om ægteskabs indgåelse og opløsning følger også retten til borgerlig og kirkelig vielse. I og med at ændringsforslaget udvider lovens anvendelsesområde til også at gælde for ægteskab mellem par af samme køn, følger der for disse forhold en lovfæstet ret til kirkelig vielse med.

For det første skal det her bemærkes, at der ikke blot er tale om, at en *hindring* i loven fjernes, så par af samme køn nu kan få *mulighed* for at blive viet i kirken. Med ændringsforslaget *pålægges* folkekirken som trossamfund at vie par af samme køn.

For det andet står regering og folketing i fare for at komme til at bryde grundlovens §4 ved at pålægge Den danske Folkekirke en pligt til at vie par af samme køn, sådan som der lægges op til. Det indebærer, at folkekirken som helhed påføres et andet ægteskabssyn end det, der kommer til udtryk i dens bekendelsesskrifter. Heri tales der entydigt om ægteskabet mellem mand og kvinde som "Guds indstiftelse og påbud" og at ægteskabet er en "ordning fra Gud" (fra Augsburgske Bekendelse, art. 27, jf. art 16). Dette er i øvrigt ikke et tilfældigt syn på ægteskabet. Det svarer ret præcist til det, der var Luthers syn på ægteskabet. I 1522 siger han i skriftet om det ægteskabelige liv (Vom Eheichen Leben), at erkendelsen af ægteskabets væsen grunder sig på en fast tro på, "at Gud selv har indstiftet det". Det samme kommer til orde i 1530 i Luthers Store Katekismus, hvor han siger, at Gud vil, "at vi skal ære ægteskabet og anse det for en guddommelig, salig ordning. Dette er jo den første ordning, han har indstiftet, og derfor har han også skabt mænd og kvinder forskellige [...]. Derfor har Gud også velsignet denne ordning så rigt frem for alle andre ordninger".

Pålægges folkekirken som helhed en *forpligtelse* til at vie par af samme køn på linje med par af forskelligt køn, forudsætter det derfor et andet ægteskabssyn end det, der kommer til orde i kirkens bekendelsesskrifter. For hvor ægteskabssynet principielt set gøres kønsneutralt, kan der ikke længere tales om ægteskabet som Guds indstiftelse, påbud og ordning, sådan som kirkens bekendelsesskrifter specifikt gør det i talen om det kønspolære ægteskab. Pålægges regering og folketing således folkekirken som helhed en forpligtelse til at vie par af samme køn, så understøttes den evangelisk-lutherske kirke som folkekirke ikke længere af staten på dette punkt.

Anderledes forholder det sig formentlig, hvis regering og folketing giver folkekirken *mulighed* for at vie par af samme køn. Dermed bevares folkekirkens frihed og selvstændighed. Der er således mulighed for, at biskopper, præster og menighedsråd fortsat med fuld ret kan tilslutte sig det traditionelle ægteskabssyn, som eksplicit kommer til udtryk i kirkens bekendelsesskrifter. Ligesom de (indenfor rammerne af det sædvanlige gejstlige tilsyn) også kan få fuld frihed til at have et mere kønsneutralt ægteskabssyn – og handle i overensstemmelse med det.

Uanset om man lægger sig fast på den ene eller den anden model, så er der brug for at udvide de kirkelige frihedsordninger i større grad end det, der kommer til udtryk i forslaget om ændring af medlemskabsloven. Heri indføres en paragraf, der sikrer præster frihed til at undlade at medvirke ved velser af par af samme køn. For det første er dette kun en frihed til undladelse, og for det andet gælder friheden kun præster.

Frihed til undladelse – og frihed i forkyndelse og sjælesorg

En frihed til at undlade at vie par af samme køn er en frihed af ret symbolsk karakter. I forvejen vil en præst ret nemt (med gode kollegers hjælp og med fleksible muligheder for at planlægge sine ferie- og fridage) i praksis kunne undlade at vie par af samme køn. Det vil formentlig ikke udgøre det store problem. Friheden er netop også kun en passiv frihed (en frihed til undladelse). Det er derfor spørgsmålet, om der heri er indeholdt en frihed for præster til aktivt i forkyndelse og sjælesorg at tale imod det ægteskabssyn, der kommer til udtryk i en vielse af par af samme køn. Det er ikke uden videre givet. Det sikrer man primært ved at lade det fremgå af selve ritualet til vielse af par af samme køn, at der er uenighed om det ægteskabssyn, der kommer til orde heri (den såkaldte 'præambel' e.l.).

Frihed til præster – og til kirkens øvrige repræsentanter

Fordi der med vielse af par af samme køn er tale om et andet ægteskabssyn end det, der eksplicit kommer til udtryk i folkekirkens bekendelsesskrifter, bør man udvide muligheden for at også kirkens øvrige repræsentanter får frihed til at handle i overensstemmelse med et traditionelt evangelisk-luthersk ægteskabssyn. Denne frihed bør indebære en ret for kirkefunktionærer til at undlade at medvirke ved vielser af par af samme køn. Og da menighedsrådet består af medlemmer, der underskriver et løfte om at udføre deres hverv "i troskab mod den evangelisk-lutherske folkekirke", bør menighedsråd tilsvarende have frihed til at virke i overensstemmelse med et traditionelt evangelisk-luthersk ægteskabssyn. Dette kunne evt. udmønte sig i, at et menighedsråd på den ene side ikke skal kunne nægte en præst at udføre en vielse af par af samme køn, men på den anden side skal de ikke mod deres vilje kunne tvinges til at sørge for kirkelig betjening ved disse vielser.

Med venlig hilsen

Peter Fredensborg
sognepræst, Billund

Medunderskrivere:

Heinrich W. Pedersen
sognepræst, Nørup

Jakob Legarth
sognepræst, Ringive og Langelund

Frands E. N. Pedersen
sognepræst, Hejnsvig og Vesterhede

Jørgen Pedersen
sognepræst, Skjern

Gert Nicolajsen
sognepræst, Vorgod og Fjølstervang

Peder-Henning Ruager Søderstjerna
sognepræst, Lønborg og Tarm

Steen F. Søvnald
sognepræst, Grindsted

Karl Lund
sognepræst, Ansager

Henrik Vejlgård Kristensen
sognepræst, Borris og Faster

Niels Jørgen Kobbensmed
sognepræst, Zions, Esbjerg

Bent Oluf Damm
sognepræst, Nr. Løgum

LIGESTILLINGS- OG KIRKEMINISTERIET
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 KØBENHAVN K

Stagstrup, 18/2-2012.

Hørings svar til Lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning

Lovforslaget om Vielse af personer af samme køn finder jeg uforeneligt med folkekirkens grundlag og bekendelse. -

Bibelen er en del af folkekirkens bekendelsesgrundlag og den taler klart imod samliv mellem to personer af samme køn. – Bibelordene kan man finde i folderen "Kirken og homoseksualitet" på linket: www.dbi.edu - under Materialer – under Foldere.

Guds velsignelse gives i ægteskabet imellem én mand og én kvinde. - Sådan er skabelsesordningen. - Jesu egen forkyndelse bekræfter dette. – Jf. salmen "I blev skabt som mand og kvinde".

Indførelse af et autoriseret ritual vil med stor sandsynlighed skabe splittelse i folkekirken. – Måske tager nogen ikke denne sandsynlighed alvorligt nok. – Sagen er den, at der nu, i modsætning til tidligere, findes fri - og valgmenigheder, dels med tilknytning til Indre Mission og Luthersk Missionsforening, dels med tilknytning til Dansk Oase. – (De sidste er også med i et Menighedsnetværk).- Det vil sige, der er mennesker, som allerede er organiserede. – Og som har erfaring i at bygge og drive kirke på en anden måde end vi gør i folkekirken. – Man skal ikke undervurdere en udsivning af folkekirkemedlemmer til disse fri – og valgmenigheder som reaktion mod et evt. autoriseret ritual. – Det vil efter min opfattelse være en svækkelse af folkekirken og af sammenhængskraften imellem folk og kirke.

Skulle man, imod bl.a. min anbefaling, alligevel indføre et autoriseret ritual, så hilser jeg en fritagelsesparagraf for præster, som af samvittighedsgrunde ikke kan deltage i den foreslåede handling, velkommen. – Jeg vil dog dels kraftigt opfordre til, at denne fritagelsesparagraf også kommer til at omfatte kirkebetjeningen, dels vil jeg opfordre til, at formuleringen i fritagelsesparagraffen skærpes fra "*en præst kan undlade*" til "*en præst har ret til at undlade*" – sådan at præsters retssikkerhed bliver tydelig – og så altså udvide dette til alle ved kirken ansatte. –

Jeg vil tillade mig et enkelt citat fra nævnte folder: "I hele Bibelen fra 1. Mosebog til Johannes' Åbenbaring kan vi se to elementer i den kærlighed/ seksualitet, som Gud accepterer. Den foregår 1) i ægteskabet (heteroseksuelt forstået (red.)) og 2) mellem en mand og en kvinde. Al anden seksualitet, som falder uden for denne ramme, afvises af Bibelen." (s. 9, pkt. 10).

Til sidst vil jeg gerne tilføje to snusfornuftige, og måske mere politiske begrundelser for ikke at indføre det foreslåede ritual:

Jeg synes, man bør tænke på signalværdien. – Eller udtrykt på en anden måde: Både præstens og de involverede partners betydning som rollemodeller. – Hvordan vil det blive opfattet af eventuelle børn og anden familie? – Er det en ønskelig samfundsudvikling? – Man bør gøre sig disse betragtninger. – Det kan i dag nogen gange være et problem, hvis en præst har viet en eller to fraskilte i forhold til børnene på den ene eller anden side. – Præsten kommer i barnets øjne let til at cementere den konflikt, der måtte være imellem dets biologiske forældre. – Og kan opfattes som partisk. – Dermed kan præsten afskære sig fra at være troværdig i rollen som lærer for konfirmander og mini-konfirmander. –

Det andet er forholdet til de mange muslimske medborgere. – Jeg synes, at Kirkeministeren, som også er Ligestillingsminister (jeg véd godt, det ikke er det samme som Integrationsminister, men alligevel bør overvejselsen gøres) bør tænke dette forhold med. – En indførelse af det foreslåede ritual vil *ikke* bidrage til integrationen. – Tværtimod vil det skabe et større modsætningsforhold imellem muslimer og folkekirkekristne. – Man skal ikke regne med, at nogen imam eller retroende muslim vil sige god for et sådant ritual set i forhold til Koranen (som her er enig med Bibelen i at være imod homoseksualitet). – Så: Tænk dette med ind. – Så der ikke skabes nye områder eller brudflader med potentiale til konfrontation. –

Jeg håber, at Ligestillings – og Kirkeministeren vil tage dette høringssvar med i sine overvejselser. –

Med venlig hilsen!

sognepræst, cand. theol.
Frits Erik Jensen
Harring-Stagstrup Pastorat
Sydthy Provsti
Aalborg Stift.

Stagstrup Præstegård

18/2- 2012.

Frits Erik Jensen

Sognepræst
Christian Poulsen
Snebjerg Hovedgade 2,
Snebjerg
DK-7400 Herning
Tlf.: 97161122. Mail: cpo@km.dk

21. februar 2012

Høringssvar vedrørende:

- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, retsplejeloven og om ophævelse af lov om registreret partnerskab (Ægteskab mellem to personer af samme køn)
- Udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning (Præsters ret til at undlade at vie to personer af samme køn)

1: Undertegnede har i tidligere høringssvar vedr. rapporten "Folkekirken og registreret partnerskab" og i den offentlige debat i øvrigt af bibelteologiske grunde argumenteret for, at der i kirken ikke med nogen teologisk eller kirkelig ret kan indføres hverken vielses- eller velsignelsesordninger for par af samme køn. Ligeledes har jeg på tilsvarende vis peget på frihedsordninger, som nødvendigvis måtte indføres, for ikke at ødelægge den folkekirkelige ordning, hvis sådanne nyordninger alligevel blev ritualiseret i kirken. Denne argumentation og dens krav om frihedsordninger i påkomne tilfælde ønsker jeg også at gøre gældende i nærværende høring.

2: De aktuelle lovforslag er angiveligt lovforslag i forlængelse af den hidtidige debat og div. høringer og rapporter. Alligevel forekommer det, at lovforslagene overser væsentlige indsigter i den hidtidige debat og at de umotiveret og uden anden begrundelse end en henvisning til regeringsgrundlaget hæves op på et hidtil uhørt niveau idet der de facto er tale om en lovgivning, som vil instituere et kønsneutralt ægteskab. I et sekulært samfund er det selvsagt enhver regerings ret og pligt at skabe ordnede forhold også for mennesker der vælger andre samlivsformer end det klassiske ægteskab. Men det forekommer yderst betænkeligt kulturelt, socialt og samfundsmæssigt med et hug med den påtænkte lovgivning, at ville ændre ægteskabet fra at være et forhold mellem en kvinde og en mand til at være en kønsneutral størrelse. Forståelse af ægteskab og familie som samfundsbærende institutioner vil i den grad problematiseres. Konsekvenserne på en lang række områder ses ikke i nærværende forslag hverken at være gennemtænkte eller nævnt.

3: Det forekommer, at det angivelige ønske om at skabe lighed vedr. ægteskab på tværs af seksuel orientering kommer til at skabe en ganske markant ulighed mellem mennesker alt afhæng af hvilket trossamfund man tilhører, idet folkekirken iht. forslaget pålægges at udarbejde ritaueler for vielse af personer af samme køn – og dens medlemmer skal have retskrav på en sådan handling, - mens andre godkendte trossamfund ikke pålægges noget sådant og deres medlemmer ej heller får et sådant retskrav. Staten kommer med andre ord med påtænkte lovgivning til at diskriminere den kirkeordning den efter grundloven er forpligtet til at understøtte.

4: De påtænkte lovforslag er også på anden vis særdeles problematiske iht. til grundlovens intention og ordlyd om statens forpligtelse, idet det nemlig er evident, at et ægteskab, som det forstås i en evangelisk luthersk kontekst er en relation mellem to mennesker af modsat køn. Også her kommer staten med de påtænkte lovforslag til at være i blivende modstrid med den kirke den er forpligtet til at understøtte.

5: Ligeledes ses nærværende forslag også at komme i alvorlig konflikt med den aktuelle lovgivning vedr. menighedsråd.

Det synes besynderligt på den ene side at afkræve menighedsrådsmedlemmer et løfte om at arbejde for gode kår for menighedens liv og vækst, mens man på den anden iht. side forslaget centralt vil afgøre, hvilke ritualer, der kan anvendes, og hvilke handlinger, der kan foretages i deres kirke og menighed, da mange menighedsrådsmedlemmer må formodes netop her at se ritualer og kirkelige handlinger som centrale elementer.

Ikke alene synes det besynderligt, det ses også, at lovforslaget, da det er understreget, at menighedsråd ikke kan modsætte sig de påtænkte handlinger i deres lokale kirke og idet medlemmer får retskrav på vielser, hvor de to er af samme køn, kommer i modstrid med praksis vedr. indførelse og brug af nye ritualer og med lovgivning heromkring.

I forlængelse af menighedsrådslovens § 38 er det menighedsrådet, der sammen med den stedlige præst tager stilling til indførelse af nye ritualer. Retstilstanden blev i øvrigt hævdet i forbindelse med indførelse af nye bøger og ritualer så sent som i 1992. En række menighedsrådsmedlemmer og præster vil, hvis den påtænkte lovgivning gennemføres, med god grund føle sig tilsidesat og overkørt i forhold til den opgave de er valgt og kaldet til.

Med venlig hilsen

Christian Poulsen

Hørings svar til lovforslag om vielse af personer af samme køn

Sognepræst Brian Christensen, Elling pastorat, Frederikshavn provsti, Aalborg stift ønsker hermed at tilkendegive følgende i forbindelse med det udsendte lovforslag:

Et ægteskab har altid været forstået som et parforhold mellem en mand og en kvinde. Det ønsker jeg, at det skal blive ved med at være og må derfor på det kraftigste fraråde at det også anvendes ved parforhold mellem to personer af samme køn. Det har intet at gøre med om følelse af kærlighed eller grad af forpligtethed på hinanden, den kan jo være det samme uanset om det er i et parhold mellem personer af samme køn eller et parforhold mellem en mand og en kvinde. Man kan leve i det parforhold som man ønsker sig i Danmark, men der er ingen grund til at omdefinere forståelsen af, hvad et ægteskab er.

Selvom der har været mulighed for at indgå registreret partnerskab i en årrække i Danmark, så mener jeg at det vil være forkert at indføre en autoriseret kirkelig velsignelse af denne samlivsform. Det strider mod kirkens tradition at indføre ritualer der ikke har klare bibelske udsagn for sig og det vil være skadeligt for Folkekirkens sammenhængskraft at indføre et autoriseret ritual.

Det er indlysende at præster skal have mulighed for ikke at benytte et eventuelt ritual, men det bør også være muligt for organister og kirkefunktionærer at få den samme fritagelse ved at indskrive det i de respektive regulativer.

med venlig hilsen

Sognepræst Brian Christensen.

Öznur Yalcin

Fra: Aage Koed Mikkelsen
Sendt: 21. februar 2012 08:34
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) høringssvar

Skuldelev pr esteg rd, den 21. februar 2012

Til
Kirkeministeriet

Høringssvar vedr. lovforslag om vielse af samme køn:

Ligesom i mit tidligere høringssvar om emnet g r jeg ind for

- 1) At par af samme køn bør kunne indgå  gteskab i folkekirken på lige fod med et par af forskelligt køn
- 2) Og at der foruden det gældende vielsesritual i en moderniseret og revideret udgave b r være et ritual for vielse af par af mandk n og et ritual af vielse af par af kvindek n ...i respekt for alle 3 typer par!

Venlig hilsen

Aage Koed Mikkelsen
Skuldelev-Selsø pastorat
Helsingør stift

Til

Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Social- og Integrationsministeriet

Høringssvar vedrørende lov om vielse af par af samme køn.

Jette Rosendal, sognepræst, Kauslunde-Gamborg pastorat

Som udgangspunkt synes jeg, at den nuværende lovgivning på området bør fastholdes.

Jeg har følgende kommentarer vedrørende de nye lovforslag:

Ordene ægteskab og ægtefælle – mener jeg, har vundet hævd som benævnelser for forholdet mellem mand og kvinde.

Ægteskab indgået i kirken, mener jeg kun kan ske mellem mand og kvinde, med henvisning til de anvendte tekster og forståelsen af, at vi er skabt som mand og kvinde og bestemt til som sådan at leve sammen.

Registreret partnerskab er noget andet, og jeg mener dette ordvalg skal bibeholdes. Og at det kun kan indgås borgerligt (på rådhuset). En velsignelse af et sådant forhold kan jeg ikke give, men kan og vil naturligvis til enhver tid give Guds velsignelse til det enkelte menneske – uanset seksuel observans.

Ikrafttræden af den nye lov er berammet til allerede den 15. juni 2012. – Det giver biskopperne meget kort tid til at udfærdige et eventuelt kønsneutralt ritual i.

Og skal der laves nyt ritual, mener jeg, Kirkeministeriets udvalg (2010) og deres anbefaling/konklusion bør følges:

”Udvalget mener dog samtidig, at der skal laves et særligt ritual for vielse af homoseksuelle, der adskiller fra ritualen for heteroseksuelle. Udvalget anbefaler således et ritual for vielse af homoseksuelle, hvor ordet ”ægteskab” ikke bruges og at ritualen skal have en indledning, hvoraf det fremgår, at præster, der af samvittighedsgrunde ikke ønsker at vie homoseksuelle, er fritaget herfor.”

Social- og integrationsminister Karen Hækkerup siger:

”Alle mennesker skal have lov at gifte sig med den, man elsker, hvis det er det, man ønsker. Det skal lovgivningen i et moderne demokrati ikke forhindre, og det er vigtigt, at vi ikke diskriminerer nogen.”

Det første er jeg enig i. Men hendes konklusion om lovgivningen i det moderne demokrati, mener jeg ikke holder, når vi taler vielse i kirken. Karen Hækkerups måde at tænke på, fjerner efter min opfattelse grundtanken om, at Bibelen er kirkens fundament, og grundlag for ritualer. Det moderne samfund eller menneskesyn flytter ikke bare rundt på århundreder gamle tekster og fortolkninger.

At vie par af samme køn i kirken, er for mig at se ganske ubibelsk. Og jeg håber inderligt, at der altid vil være plads til præster af den overbevisning i folkekirken. At præster, der af samvittighedsgrunde ikke kan vie to af samme køn, fortsat vil nyde samme respekt som præster med et andet syn. At præster, der ikke kan gå ind for et ritual til vielse af par af samme køn, at de ikke kun er på tålt ophold, men at folkekirken netop er så rummelig at der er plads til begge holdninger.

Udfærdiget af:

Sognepræst Jette Rosendal

Kauslundevej 51

5500 Middelfart.

Februar 2012

Esbjerg, den 20/2 2012

Hørings svar til lovforslag om vielse af par af samme køn.

Det fremsatte lovforslag om vielse eller velsignelse af personer af samme køn finder jeg i strid med bibelen og kirkens bekendelse, hvorfor det er uønsket i kirken. Ikke et eneste skriftsted kan underbygge en vielse af to personer af samme køn, som man finder det mellem mand og kvinde. Det er mig en gåde, hvordan man selv med et flertal kan gå ind for et lovforslag som denne, der går imod selve kirkens grundlov i form af bibelen og kirkens bekendelse.

Den anden del er selve ægteskabsbegrebet. Ægteskab er i bibelen alene knyttet til ægteskab mellem mand og kvinde. Der er intet steds bare antydninger af, at ægteskab benævnes om to af samme køn. Derfor bør man ved en vedtagelse af loven, finde en anden betegnelse for vielse af to af samme køn.

Såfremt forslaget vedtages vil jeg dog gerne kvittere for at præster kan blive fritaget for vielse af par af samme køn. Det var dog ønskeligt, at det samme kunne være tilfældet med kirkens personale.

Kommer loven må man forvente at en del medlemmer melder sig ud af folkekirken. Det gælder måske endda især dem, som er de mest trofaste kirkegængere og frivillige kræfter i kirken.

Ovennævnte har intet med de homofiles retsstilling af gøre. De skal have den samme retsstilling i samfundet i øvrigt som alle andre og modtages med samme kærlighed i kirken som alle andre. Man der er bare ting i kirkeligt regi som ikke er i overensstemmelse med kirkens grundbog.

Med venlig hilsen

Bent Skovhus Christensen
Præst ved Sædden kirke, Esbjerg.

::

Fra: Mogens Gottfred Jensen
Sendt: 11. februar 2012 13:18
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) Vedr. vielse af par af samme køn

Undertegnede sognepræst i Hvorup sogn, Aalborg Nordre Provsti, Aalborg stift ønsker på det kraftigste at anbefale, at det bliver muligt for præster at sige nej til at medvirke ved vielse af par af samme køn.

Mogens G. Jensen

Fra: Mogens Gottfred Jensen
Sendt: 11. februar 2012 13:32
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) vedr lovforslag om vielse af to af samme køn

Jeg må på det kraftigste advare imod, at man ligestiller ægteskab mellem to af samme køn med det nuværende ægteskab. Det er ikke det samme og det kan aldrig blive det samme. Uanset hvor mange love en minister ellers er i stand til at få gennemført. En sådan ordning vil blive samfundsnedbrydende i en grad, som de der går ind for det, aldrig har forestillet sig.

Med venlig hilsen
Sognepræst
Mogens G. Jensen, Hvorup sogn, Aalborg Stift

Fra: Knud Olav Petersen
Sendt: 8. februar 2012 16:32
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) Høringssvar

Hermed fremsender undertegnede sit høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af lov om medlemskab af folkekirken, kirkelig betjening og sognebåndsløsning.

For det første, så finder jeg det mere end betænkeligt, at man ønsker at gennemtvunge et ritual for og i Den Danske Folkekirke, som ikke en samlet folkekirke kan stå bag ved, idet dette ikke kan undgå at give intern splittelse i folkekirken, og dermed bevirke, at man udadtil ikke kan stå samlet omkring såvel folkekirkens indhold, som de ritualer folkekirken har at arbejde med over for befolkningen.

Desuden er det yders betænkeligt at indføre et ritual i folkekirken, som der i folkekirkens bekendelsesskrifter ikke er enten direkte belæg for, eller i det mindste ikke har imod sig. For uanset hvordan man vender og drejer såvel Det Gamle Testamente som Det Nye Testamente, så er de med deres indhold dog grundlaget for hele virksomheden. Også selvom der i nogle sammenhænge er tale om tidsbestemte faktorer. Hertil kommer, at selvom Det Nye Testamente i og for sig er en afløsning af Det gamle Testamente, så taler Det Nye Testamente omkring denne her sag ikke for en legalisering af et homofil samliv mennesker imellem.

Derfor kan et samlet svar omkring indførelse af et ritual til brug for sammenkædning af 2 af samme køn ikke være et folkekirkeligt anliggende uden at folkekirken kommer i splid med sit eget grundlag og dermed indhold. Med venlig hilsen, sognepræst Knud Olav Petersen, Veggerby Pastorat, Rebild Provsti.

Endelig – langt om længe – har regeringen fremsat lovforslag om bøssers og lesbiskes adgang til ægteskab, og til at dette kan indgås i kirken. Danmark var i førerposition internationalt ved at indføre partnerskabsloven i 1989, men blev siden overhalet af en række andre lande.

Det har været mit store ønske gennem mange år, at der blev indført en ligestilling, og derfor hilser jeg lovforslaget velkomment. For kirken har der været tale om dobbeltmoral, at vi som præster har måttet velsigne, hvad vi ikke måtte indstifte. Og mange bøsser og lesbiske har følt sig som 2. rangsmennesker, fordi de blev nægtet adgang til en kirkelig vielse. Der er sket fremskridt på flere områder, blot ikke på den kirkelige front. Og årsagen er vel en frygt for en kirkelig splittelse, en frygt jeg ikke deler. Hvis man mener, at noget er rigtigt og sandt, så må man vel handle derudfra, og ikke ud fra en frygt for konsekvenserne heraf.

Paulus skriver, at i Kristus er der ikke forskel på mennesker, alle er lige. Nu kan både homoseksuelle og heteroseksuelle træder frem for alteret, og få velsignet deres kærlighed.

Jeg ved godt, at dele af Folkekirkens præster og medlemmer er imod lovforslaget, og de vil sikkert råbe højt. Men det er nu engang Folketinget, der er Folkekirkens højeste instans. Og det er tilfredsstillende, at modstanderne får lov til at sige nej. Hvem ville i øvrigt ønske at bruge tvang, og hvem ville ønske at blive viet af en præst, der klart er modstander af loven? Det er godt, at det klart fremgår af lovgivningen, at præster har lov til at sige nej. Og det er netop lovgivningen, der klarlægger retningslinjerne. Det har været nævnt tidligere, at der også burde være en passus i ritualbogen herom, men her hører den ikke hjemme.

Det er vel biskopperne eller nogle personer, de udpeger, der skal udforme et ritual. Jeg er stærk tilhænger af, at der udarbejdes et fælles ritual for vielse af både homoseksuelle og heteroseksuelle. Ved at arbejde med begreberne ægteskab og ægtefælle skulle det være muligt. Og så mener jeg, at man skal forpligte vielsesmyndigheden på det nødvendige, selve stiftelsen med spørgsmål og erklæring, fadervor og velsignelse, og så overlade den øvrige del af ceremonien til præsten og parret. Det kender vi til fra andre ritualer, og det volder ingen problemer – tværtimod så løser det nogle.

Når man læser lovforslaget er det glædeligt at konstatere, at der er taget højde for, at vi, som lever i et registreret partnerskab, nu kan få omdøbt det til at ægteskab, og at vi kan få en vielsesattest, og så få vores ægteskab velsignet i kirken.

I løbet af de sidste 25 år har jeg velsignet mange bøsselesbiske par, både i kirken og andre steder. Jeg glæder mig rigtig meget til også at kunne vi dem. Det dermed at kunne sige til dem: I er gode nok, I er ligeså velkomne som alle andre, der kommer med deres kærlighed –

Det lyder som et eventyr, et sagn fra gamle dage, og det bliver nu virkelighed.

Ivan Larsen, sognepræst (KBF) i St. Stefan-Anna pastorat, København

Fra: Klaus Møberg
Sendt: 27. januar 2012 11:32
Til: Kirkeministeriet
Emne: (LOPH)Hørings svar ang. Forslag til ændring af medlemskabsloven

Til Ministeriet for Ligestilling og Kirke

Jeg synes det er meget vigtigt at vi præster kan sige nej til at vie personer af samme køn. Jeg mener dog også at denne ret må gælde for personalet i kirken. Personalet er ikke slaver der skal slå hælene sammen og parere ordre. Kirken er ikke præstens kirke, hvortil der er knyttet nogle "slaver", der skal udføre præstens vilje. Det er for mig vigtigt at der også er frihed for personelt i denne slag sager. Personalet er lige så vigtig en del af forkyndelsen, som præstens virke og ord. Det er ikke blot et arbejde de skal udføre, men de er kirke. Organistens musik er med til at bære gudstjenesten, kirketjenerens venlighed og imødekommenhed er lige fulgt med til at bære gudstjenesten, kirkesangerens indlevelse i salmer og korsvar er tillige bærer af gudstjenesten. Personalet er en vigtig del af gudstjenestefejringen. Skal man ikke ødelægge eller afstumpe dette engagement i gudstjenesten, så skal de også have mulighed for at sige fra, ved gudstjenstlige handlinger der strider mod deres overbevisning.

Klaus Buch Møberg
Levring Hørup pastorat, Ikast Brande provsti, Viborg stift.

Öznur Yalcin

Fra: Thomas Holden Jensen
Sendt: 24. januar 2012 12:24
Til: Kirkeministeriet
Emne: (hast) Att: Kirkeminister Manu Sareen

_hoerings svar_rap|
om re...

Kære Kirkeminister!

I forbindelse med regeringens ønske om at indføre vielse af homoseksuelle i folkekirken, vil jeg hermed gerne genfremsende det høringssvar jeg i 2010 sendte til kirkeministeriet og biskoppen over Københavns stift.

Med hensyn til høringssvaret og dermed også indførelsen af vielse af homoseksuelle har jeg intet at tilføje og er stadig af helt samme holdning. Grunden til, at jeg nu tillader mig at genfremsende mit høringssvar til kirkeministeriet er, at jeg ønsker at også den nye kirkeminister får lejlighed til at læse dette høringssvar, såfremt dette ikke allerede er ham bekendt.

Med ønsket om en fortsat god dag!

Venlig hilsen

Thomas Holden Jensen

Sognepræst i Østerlars og Gudhjem, Bornholm

Thomas Holden Jensen
Gudhjemvej 28
3760 Gudhjem

Tlf. 5649 8092 // thj@km.dk
træffes bedst alle hverdage 10.00-12.00 (dog ikke fredag).

Hjemmesider:

Østerlars <http://www.oesterlarskirke.dk>

Gudhjem <http://www.gudhjemkirke.dk>

Kirkeministeriet
Frederiksholms Kanal 21
Postboks 2123
1015 København K
e-post: km@km.dk

Biskop
Peter Skov-Jakobsen
Nørregade 11,
1165 København K
e-post: PESJ@KM.DK

Østerlars, den 13. december 2010

Høringssvar til rapport om folkekirken og registreret partnerskab af 17. september 2010

I forbindelse med det af kirkeministeren nedsatte udvalgs rapport fremsendes hermed høringssvar på den af udvalget udarbejdede rapport, sendt i høring den 17. september 2010.

Først er det vigtigt for mig at pointere, at det jeg i det følgende har at sige må ikke opfattes som bedreviden eller hovmodighed. Men det er udtryk for en dybfølt smerte og bekymring over udviklingen i folkekirken.

Vi står jo for Gud den almægtiges åsyn med såvel vore liv som vor tjeneste som præster. Vi er hyrder for vore menigheder. Det er vores opgave at lede vore menigheder til tro på Jesus og til at vokse i denne tro. Det er virkelig et tungtvejende samvittighedsspørgsmål, der afføder dette brev.

Jeg skal være den første til at indrømme, at jeg ikke er fejlfri. Det være langt, fra. Men som det menneske jeg er – fuld af fejl og mangler oplever jeg alligevel, at Gud i sin ufatteligt store nåde bruger mig som sin tjener i kirken. En benådet synder, der viser andre syndere hvor Guds nåde i hans søn, Kristus Jesus er at få.

Som sognepræst i den danske folkekirke ser jeg med *stor* bekymring og alvor på det faktum, at nogle biskopper, provster og præster offentligt har gjort sig til fortalere for en kirkelig velsignelse af homoseksuel praksis og samliv. Noget som bibelen *utvetydigt* og uden omsvøb forbyder og benævner som værende synd.

Jeg vil her minde om, at folkekirken ikke blot er en kulturinstitution, men netop en kirke. Vi er som kirke forpligtet på Bibelen Guds sande og klare ord samt på bekendelsesskrifternes udlægning af samme. Derfor kan der på ingen måde på baggrund af samfundets udvikling og moralske habitus, argumenteres for indførelse af et ritual eller en praksis i kirken af en sådan art, medmindre der findes klare og tungtvejende *bibelske* argumenter der taler herfor. Ej heller er det et gyldigt argument at anføre, at der i forvejen findes ubibelske ordninger i folkekirken. Disse ubibelske ordninger er derimod noget, hvis tilstedeværelse vi med sorg må notere os.

Men med en eventuel indførelse af et ritual af den ene eller den anden art, der relaterer sig direkte til homoseksuel praksis og samliv, er der imidlertid opstået en mulig ny situation i folkekirken. Det vil således være første gang, at kirken begiver sig ud i et *ritualiseret* brud med Guds ord. Ritualbogen vil således ikke længere kunne hævdes at være i overensstemmelse med hverken Bibel eller bekendelse (kirkens eget grundlag!). Endvidere har den kirkelige tradition helt tilbage fra begyndelsen været den, at ægteskabet er et fællesskab mellem én mand og én kvinde. Et ægteskab det er værd at kæmpe for og at fastholde også i fremtiden.

Hverken velsignelse af homoseksuelle i kirken (nu muligt med biskoppens tilladelse), indførelse af et ritual for velsignelse af registreret partnerskab, indgåelse af registreret partnerskab eller vielse af homoseksuelle kan på nogen måde forsvares ud fra folkekirken grundlag, Bibelen – eller for den sags skyld de kirkelige bekendelsesskrifter.

Bibelen åbner ikke så meget som ét eneste sted op for nogen mulighed for homoseksuel praksis eller samliv af nogen art.

De steder i Bibelen, som direkte taler om homoseksualitet¹ forbyder, afviser og fordømmer *samstemmigt* en sådan praksis. Hertil kommer den grundlæggende Bibelske tankegang, at Gud skabte mennesket som mand og kvinde til at leve sammen i ægteskabet². Her og *kun* her har seksualiteten sin Gudvilledede og Gudgivne plads i menneskelivet. Indenfor ægteskabets ramme er seksualiteten til stor gensidig fryd og glæde og som sådan en velsignet gave fra Gud. Ikke kun med reproduktion for øje, men også som et vidunderligt udslag af kærligheden mellem én mand og én kvinde.

Som Guds og kirkens tjener har ingen præst ret til selv at afgøre, hvad Gud skal velsigne. Velsignelsen er Guds og det står til ham alene at afgøre hvem han vil velsigne. Præsten er netop tjener og har derfor kun ét at gøre: at følge sin Herre og mester i alt det, som han byder sine tjenere at gøre. Når Gud altså sætter forbud mod noget, pådrager sig enhver som vil velsigne det Gud udtrykkeligt forbyder, altså Guds dom.

Jeg vil her minde om det højtidelige præsteløfte, som enhver præst har afgivet. Et løfte uden hvilket ingen kan beklæde et embede i folkekirken. Det er et løfte, jeg som præst *glæder mig over* at have aflagt og være forpligtet på. For det viser mig hvem og hvilken sag det er jeg tjener i kirken. Det er Guds sag, og ikke min egen eller nogen andens sag jeg er forpligtet på at fremme.

I det præsteløfte, jeg har aflagt står der bl.a. følgende:

At jeg vil beflitte mig på at forkynde Guds ord rent og purt, således som det findes i de profetiske og apostoliske skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske folkekirkes symbolske bøger.

¹ 3. Mos 18,22 og 20,13 samt Rom 1,26-27; 1 Kor 6,9 og 1 Tim 1,10

² 1 Mos 1,27

Det er en uløselig gåde for mig, hvorledes en præst kan undgå at komme i strid med dette løfte, hvis han skal vie eller velsigne et homoseksuelt par. Nu kunne det indvendes, at det ovenfor nævnte omhandler forkyndelsen. Men jeg vil hertil påpege, at det en præst er forpligtet på er at forkynde Guds ord som i de profetiske og apostoliske skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske folkekirkes symbolske bøger. Hvis en præst skal forkynde dette ord, er han således *også* forpligtet på i de moralske spørgsmål at skulle holde sig til det. Når altså Guds ord, Bibelen, taler imod vielse af homofile kan det på ingen måde være tilladt for en præst at vie eller velsigne et homoseksuelt par.

En anden ting, jeg her vil nævne er, at jeg fra mine menigheder og kirkefolket generelt har mødt stor modstand mod indførelsen af et det ovennævnte ritual. Det er en udbredt frustration og en højlydt undren jeg som præst må lægge ører til i det daglige. Jeg er alvorligt bange for, at indførelsen af et ritual vil bevirke en betydelig medlemsflugt fra kirken. Det er mit indtryk, at det er den særdeles aktive del af kirken, der stiller sig undrende overfor det nye rituals eventuelle indførelse. Derfor mener jeg, at det også af denne grund vil være en katastrofe for kirken.

Jeg for min del er ikke i tvivl om, at en indførelse af et ritual for vielse af homoseksuelle vil være en katastrofe for kirken. Det vil være et åbenlyst brud med Guds ord, som vi finder det i Bibelen. Endvidere vil det bryde med kirkens traditionelle praksis helt tilbage fra den første tid. Derudover kan jeg ikke se, at en præst kan undgå at komme i strid med sit præsteløfte med en sådan praksis.

Alt dette lover jeg med regnskabsdagen for øje samvittighedsfuldt at ville holde, efter den nåde, som Gud mig dertil vil give. Denne afslutning på præsteløftet står som (elle burde stå som) en mægtig advarsel mod i sin embedsførelse bevidst at komme i uoverensstemmelse med Guds åbenbarede ord og vilje.

Vi står som præster til regnskab for den almægtige Guds åsyn med vore liv og vor tjeneste.

En sidste ting, jeg her vil anføre er, at jeg mener der bør være samvittighedsfrihed ikke bare for præsten, men også for det til kirken knyttede personale, såfremt dette ritual indføres i kirken.

Der bør efter min mening være frihed til at sige nej til at medvirke ved sådanne højtideligheder.

Hertil kommer at jeg på det kraftigste vil opfordre til, at der for både kirkebogsførende sognepræster og kordegne bør være frihed til ikke at ville underskrive en eventuel vielsesattest for homoseksuelle. Jeg er vidende om, at der vil være både præster og kordegne, der vil have endog meget store samvittighedsproblemer ved at underskrive en sådan vielsesattest.

Der er altså meget stærke og tungtvejende argumenter imod indførelse af et kirkeligt ritual for vielse af homoseksuelle. Flere kunne fremføres, men jeg har her valgt at begrænse mig til de væsentligste. Det er min bøn og mit inderlige håb, at den endelige konklusion vil blive at et ritual til vielse af homoseksuelle *ikke* skal indføres i folkekirken.

Venlig hilsen Thomas Holden Jensen
Sognepræst i Østerlars og Gudhjem sogne,
tlf: 5649 8092